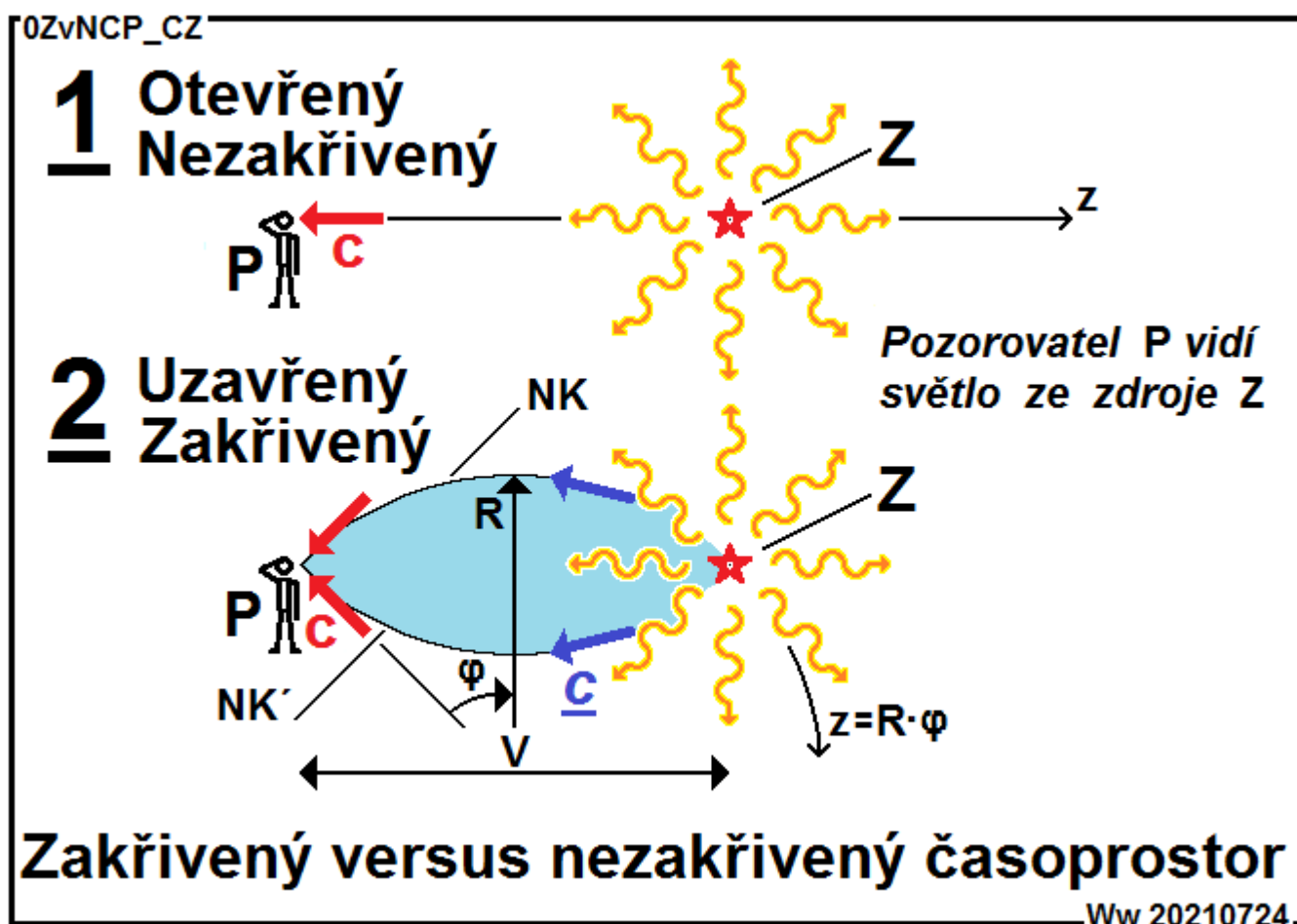

Abstrakt Nahlížení do Vesmíru.1 {2NdV.1A_CZ}

Autoři: geniální předchůdci v mé interpretaci. Sepsal: VVvv. Za konkrétní pomoc jsou poděkování: profesori Jiří Bičák a Michal Křížek.

Verze Holandsko - Alkmaar, 24. 7. 2021

Uvažujeme zde **časoprostor** schematicky zakreslený na obrázku **Zakřivený versus nezakřivený časoprostor [0ZvNCP_CZ]**, který se v každém bodě jeví pozorovateli „P“ jakoby časová informace (**t**) přicházela k němu ze všech stran, tedy ve sférické souřadnicové soustavě (**r, φ, ψ**) v jakékoli kombinaci směrových úhlů **φ** a **ψ**, takže **r=c·t**, kde **c** označuje rychlost přicházející informace. Tedy ze stále větší a větší vzdálenosti a minulosti.

A ve kterém z každého zdroje „Z“ v jakémkoli jeho bodě vychází časová informace sféricky do všech stran jako **r=c·t**, kde **c** označuje rychlost odcházející informace.

V **nezakřiveném** prostoru **1** se potom v takovém modelu jeví šíření informace ($\mathbf{c}=\mathbf{c}$) geometricky po přímce vedené z bodu „**Z**“ do bodu „**P**“, tedy po přímce v Kartézské soustavě ($\mathbf{x},\mathbf{y},\mathbf{z}$) vedené třeba podél osy „**z**“.

V **zakřiveném** prostoru **2** je šíření informace modelováno jako po oblouku ($\mathbf{z}=\mathbf{R}\cdot\varphi$) prostorově s konstantním poloměrem křivosti „**R**“. Jakékoli dva body, od sebe „**V**“ vzdálené (pro $0<\mathbf{V}<2\mathbf{R}$), můžeme v rovině propojit geometricky plošně dvěma oblouky o poloměru **R** (=můžeme jimi proložit v rovině dvě kružnice „**NK**“ a „**NK'**“ o poloměru **R**). Třírozměrně ale můžeme oba body propojit povrchem útvaru nazvaného „**rugball**“, na obrázku světlomodře vybarveném, který vznikne otáčením oblouku „**NK**“ (anebo „**NK'**“) kolem spojnice **Z-P**.

Takový **model do sebe uzavřeného časoprostoru s prostorově konstantní křivostí** aplikovaný pro naše nahlížení do Vesmíru nám potom předpovídá důsledek, že se nevyhneme pozorování jednotlivých objektů ve více směrech najednou.

Část **Nahlížení do Vesmíru. 1** popisuje detailně důsledky takového modelu na šíření světla prostorem a na pozorování objektů v takovém prostoru. Vybízí dále, jak by se odpovídajícím způsobem daly vyhledávat na obloze takové objekty nebo jejich seskupení, které pozorujeme dvakrát, nebo víckrát v různých směrech. Je to ale vybídka daleko širší, než byly některé neúspěšné pokusy o to samé v minulosti. Podařilo-li by se totiž taková vícenásobná pozorování, které model předpovídá, ve Vesmíru vyhledat, potom by to nesporně bylo povzbuzení, že i takto jednoduchý model by mohl být užitečný pro naše uvažování prostoru Vesmíru, jako celku.